

# V Ě S T N Í K

## ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 243

Květen 1975

### Telegram do Bílého domu

Pane presidente,

Československá národní rada americká, jako vrcholná organizace Američanů československého původu, s vděčností vzpomíná třicátého výročí vstupu amerických vojsk na území Československa koncem druhé světové války. Děkuje Spojeným státům americkým za tehdejší osvobození československého území, které není dnešní československou komunistickou vládou uznáváno, které však pro československý lid znamenalo novou naději na obnovení svobody a demokracie v Československu.

Československá národní rada americká s vděčností také vzpomíná obětí, které tehdy pro osvobození Československa přinesli američtí vojáci, jejichž hroby zůstaly v Československu.

Text telegramu byl zahrnut do vysílání Hlasu Ameriky do Československa.

### Klazení věnců v Chebu a Lnářích

Dne 8. května americká delegace položila věnce u pomníků postavených na památku amerických vojáků v Chebu a Lnářích v západních Čechách k uctění Američanů, kteří padli při osvobození Československa. Slavnosti v Chebu se účastnil velvyslanec Albert W. Sherer, Jr. a v Lnářích vedl americkou delegaci jeho náměstek Jack Perry. Bylo stanoveno, že vojenský attaché amerického velvyslanectví pluk. John H. Barnett se zúčastní pietní vzpomínky v Chebu a v Lnářích pluk. William L. Roche z letectva.

Památník v Chebu, postavený před komunistickým pučem, je věnován americké první pěší divizi, v Lnářích mužům americké čtvrté pancéřové divize. Tyto dvě divize patřily k proslavené U.S. Third Army, které velel generál George Patton a které dobyly oblast Karlovy Vary, Cheb, Plzeň, České Budějovice, Mariánské Lázně. Této osvobozovací vojenské akce se zúčastnily 1. a 2. pěší divize, 4. a 16. pancéřová divize, 19., 94. a 97. pěší divize.

Zatím co po celé zemi českoslovenští komunisté oslavovali 30. výročí osvobození Rudou armádou, není nám dosud známo, zda se zástupci čs. vlády zúčastnili též americké pietní vzpomínky. Je nám však známo, že pamětní deska na náměstí v Plzni, kde měl být vybudován pomník americké armádě, byla odstraněna hned po komunistickém puči a že po několik let plzeňští občané vděčně vzpomínali a přes noc pokryli toto místo na náměstí květinami.

### Prohlášení Rady k událostem v Jižní Asii

Právě skončila jedna éra pod úderem událostí v Jižní Asii. Byla to éra uvedena v život Atlantickou chartou, podepsanou Rooseveltem a Churchillem r. 1941, založena na dvou základních principech, které měly být vůdčím světlem vývinu ve vztazích mezi civilizovanými národy. Tyto zásady byly podepsány Sovětským svazem jak v deklaraci Spojených národů dne 1. ledna 1942, tak v chartě Spojených národů r. 1945 a to způsobem velmi závažným. Tyto zásady tvořily základ pro utváření stavby mezinárodního chování na Západě a zvláště pro směrnice Spojených států. Byly podstatou a důvodem existence organizace Spojených národů.

Po třicet let tyto zásady se však obcházely, překrucovaly, rozvracely a porušovaly, nicméně o jejich platnosti nikdy nebylo pochybností. Spojené národy, byť nedostatečně, přece jenom znovu a znovu je potvrzovaly a trvaly na jejich dodržování. V praxi ochrana těchto zásad spoležela na Západ, odkud pocházelo toto kulturní dědictví, a to v prvé řadě na Spojené státy.

Poslední události v Indočíně popřely a zavrhly hrubě a křiklavě tyto zásady. Nedávno uzavřené dohody byly zcela porušeny; závazný postup hledat východisko cestou míru, volby za mezinárodního dozoru byly opovrživě zahozeny; dokonce některé strany podílející se na této dohodě byly podmaněny čirou, ničím nezastíranou agresi.

Zásady a dodržování smluv a vyvarování se válečných činů, které měly sloužit jako základ k vytvoření lepšího mezinárodního stavu, byly uznány za pohřbeny svými tvůrci, Západem, a jejich dílem. Spojenými národy. V tomto významu události v Indočíně daleko přesahují místní národní tragedii lidského utrpení, malého spojence obětovaného velmocí. Bylo sice vynaloženo mnoho let úsilí, vyžádalo si to mnoho lidských životů a financí, ale znamená to konec jedné éry a začátek druhé.

Nastávající éra je odnoží ideologie, založené na brutální, neomezené hrubé síle, na které se zakládá i domácí vnitřní řád. Vyplývá to z toho, že válka má být konečným rozhodčím práva či bezpráví a že smlouvy nejsou a nebudou stát v cestě útočnickům v jejich záměrech. Vstupujeme tedy do éry, v které slabší a menší budou ohrožovány a záchrana mocných bude nákladná a nebezpečná.

Mnozí pozorovatelé tvrdili za zkázonosné druhé světové války, že tragedie byla uspišena nepřítomností Spojených států v Lize národů a americkou izolovaností.

Věříme, že Spojené státy nepřipustí, aby hrubá moc rozhodovala v mezinárodních vztazích a že se vynasnaží, aby dodržování smluv bylo obnoveno při řešení rozporů cestou míru, což má být základní zásadou k vytvoření lepší budoucnosti světa.

### Souostroví Gulag Konečně české vydání

Do Chicaga došly první výtisky Souostroví Gulag. Byly poslány letecky, zásilka lodí je na cestě. Dlouho jsme čekali na toto dílo a jsme odměněni výborným překladem z ruského originálu "Archipelag Gulag", vydaného nakladatelstvem YMCA Press v Paříži v prosinci 1973 a dodatečně upraveného autorem. Přeložil do češtiny kolektiv za redakce Františka Holuba. Obálku navrhl Jan Kristofori. První a druhý díl, v jednom svazku, obsahuje 572 stran. Cena brožovaného výtisku v pevné, barevné obálce je 25 švýcarských franků. V této ceně není zahrnuto poštovné.

Československá národní rada americká očekává první objednávku 50. výtisků, objednali si je členové předsednictva a předsedové chicagských odboček pro své členy. Ostatní objednávky, které nás loni došly do úřadovny byly postoupeny přímo vydavatelství Konfrontace v Curychu. Objednejte si další

přímo Konfrontation Verlag, Postfach 1355 - CH 8048 Zurich, Švýcarsko. Cena byla stanovena r. 1973 na 25 švýcarských franků a cenu nakladatelství dodrželo, ač stoupající ceny ve Švýcarsku (jako u nás) značně zvýšily vydání. Neudáváme cenu v dolarech, poněvadž kurs dolaru se stále mění. Možno zaplatit mezinárodním šekem, který banka vystaví.

Souostroví Gulag sice popisuje vězeňský systém, založený na teroru a bezpráví, obsahuje však mnohem víc: život, smýšlení sovětských občanů, jejich obětí, trpělivost a hrdinství, tisíce velmi zajímavých podrobností i velkých událostí; dává nahlédnout do duše ruského člověka, popisuje celý vývoj v Sovětském svazu, tak jako žádné jiné dílo literatury. Za svého věznění, Solženicyn žil proto, aby pozoroval a zaznamenal vše to co chtěl sdělit světu. Dal nám jedinečné dílo. Nikdo jiný nemohl nám zvěčnit tuto historii národa. Věnoval své dílo

‘‘všem, jimž život nestačil,  
aby o tom vyprávěli.  
A nechť mi odpustí,  
že jsem všechno neviděl,  
na všechno si nevzpomněl  
a všechno nevytušil’’.

‘‘S tísni v srdci jsem celá léta po dokončení této knihy zadržoval její tisk: povinnost vůči dosud žijícím převažovala nad povinností vůči zemřelým. Nyní však, kdy se státní bezpečnost této knihy stejně již zmocnila, nezbývá mi nic jiného než ji hned uveřejnit’’.

Překlad je výborný a výstižný, pro české čtenáře předčí anglický, je nám srozumitelnější a bližší, lépe vystihuje ruské nuance. Překladu byla věnována velká péče, sám Solženicyn trval na tom, aby každé slovo, název, pojmy, i vězeňská mluva byly správně vystiženy, což se podařilo. Proto to trvalo tak dlouho.

Někdo snad řekne, že Souostroví Gulag patří minulosti, že je to příliš drastické líčení věcí, které již neexistují. Řeknou to v prvé řadě ti, kteří nechtějí vidět a slyšet něco nepříjemného, co by zkalilo jejich iluze o dnešním Sovětském svazu a jeho vládě. Jsou to otřesné poznatky o celém sovětském systému, na kterém je Sovětský svaz založen a na kterém se nic nezměnilo od doby Souostroví Gulag. Proto měla by to být povinná četba na universitách (a v kongresu Spojených států), doprovázena důkladným rozbořením komunistického řádu. Dílo obsahuje obrovské množství informací o lidu, o jeho vládě, o jeho historii, a jen několik stránek Souostroví denně dá podnět k hloubavému přemýšlení.

## Správy z Rady slobodného Československa

Člen predsedníctva Rady slobodného Československa (Council for Free Czechoslovakia) - Dr. Martin Kvetko strávil 3 prvý týždeň v marci v Západnej Európe. Z poverenia predsedníctva Rady navštívil západoeurópske strediská našo exilu, aby informoval tamojších pracovníkov o reorganizácii našej vrcholnej organizácie exilu a overil si možnosti k nástupu Rady na európskom kontinente.

Mal porady v Londýne, v Paríži, v Mnichove, vo Viedni, v Curychu, vo Winterthure a v Ženeve. V Londýne a v Curychu mal prejav aj k širšej krajanskej a exulantskej verejnosti. Osobitnú pozornosť venoval porade s vedúcimi funkcionármi Československého poradného zboru, nateraz so sídlom v Mnichove, pretože táto organizácia je teraz v Európe najaktívnejšia.

Porady priniesli pozitívny výsledok. Všeobecne na týchto poradách bolo konštatované, že Rada slobodného Československa sa považuje za vrcholnú organizáciu exilu a že sa má ujať svojej riadicej a koordinačnej činnosti. Avšak v dosledku toho, že Rada v posledných rokoch nebola príliš činná, novovzniklé organizácie exilu v Európe, najmä Československý poradný zbor a Naardenskej hnutie vykonávajú dôležitú prácu, ktorú ani pri vytvorení základov činnosti Rady v Európe nemožno prehliadať. Všeobecne sa konštatovalo, že Rada má s týmito organizáciami čo najužšie spolupracovať; že sa treba vyhnúť duplicite politickej akcie a že v úzkej spolupráci sa majú vytvoriť predpoklady, aby sa Rada slobodného Československa stala aj v Európe zjednotenou predstaviteľskou exilu. K tomu, aby sa tak stalo v dohľadnej dobe, bude treba dobrej vôle, porozumenia a trpezlivosti na všetkých stranách. Európska cesta dr. Kvetku však položila k tomu sil'ubné základy.

## Prohlášení Rady slobodného Československa k 30. výročí konce Druhej svetovej války

Před třiceti lety skončila Druhá světová válka v Evropě. Této největší oběti na životech a státcích, jakou kdy ve svých dějinách lidstvo na sebe uvalilo, svobodomylné národy byly schopny jen proto, že ji přinesly ve jménu vznešeného ideálu lidských práv a svobod. Skláníme se v hluboké úctě před všemi oběťmi tohoto velkého zápasu.

Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni byli první, jejichž práva a svobody byly pošlapány a jejichž oběť zmobilizovala celý svět k zápasu, jehož konec si dnes připomínáme a na jehož smysl a poselství nezapomínáme.

V Atlantické chartě z 12. srpna 1941 se britský ministerský předseda Churchill a americký prezident Roosevelt postavili bezvýhradně za právo každého národa vládnout si svobodně. Prohlášení Spojených národů z 1. ledna 1942, jehož signatářem byla také československá vláda v exilu, zavázalo všechny Spojence k ochraně života, osobní a náboženské svobody, nezávislosti, lidských práv a spravedlnosti na jejich vlastním území stejně jako ve všech jiných zemích. Na Jaltě v únoru 1945 tři spojenecké velmoci - Spojené státy, Velká Británie a Sovětský svaz - slíbily osvobozené Evropě, že jí pomohou rozřešit demokratickými prostředky její naléhavé politické a hospodářské problémy, a ujistily osvobozené národy zárukou, že si budou moci samy ve svobodných volbách zvolit vlády zodpovědné vůli jejich lidu.

Při třicátém výročí konce Druhé světové války připomínáme sobě i celému světu onen dlouhý zápas a ideály, o něž se v něm bojovalo, protože jej nepokládáme za skončený. Nikdy ve svých dlouhých dějinách nebyla celá Evropa tak zralá pro universální

naplnění lidských práv a svobod, jak byla v květnu 1945. I když vyčerpaná a mnohde zničená, stará Evropa byla znova mladá a plná naděje, že ideály osobní svobody, společenské rovnoprávnosti, hospodářské spravedlnosti a národního sebeurčení zvítězily natrvalo.

Naše národy tuto víru radostně sdílely a na skutečňování těchto ideálů se začaly plně podílet. Do tří let po osvobození však byly svých svobod a lidských práv, za něž zaplatily svou cenu na bojišti, v podzemním hnutí a v koncentračních táborech, zbaveny, když se nadvládci nad nimi za plné podpory Sovětského svazu zmocnila Komunistická strana Československa. V samém středu Evropy, kde Druhá světová válka začala v boji za právo malých národů na sebeurčení a politickou nezávislost a na obranu práva jejich lidu žít svobodně a důstojně, vyrostlo nové koloniální imperium, v němž lidská práva, svobody a důstojnost jsou jen paragrafy v ústavách a nesvoboda, útlak a strach pravidlem denního života. Svědectví o této nadvládě a jejím zhoubném účinku přinášejí dnes i ti, kdo se na ní do roku 1968 sami podíleli.

Přes násilí, kterému jsou naše národy již skoro třicet let podrobeny, Češi a Slováci se znova a znova proti této nadvládě postavili a svým postojem a odporem sami sebe ujišťují a celému světu dokazují, že otázka lidských práv a svobod v Československu není uzavřena a že boj o ně pokračuje.

Tento zápas je především zápasem Čechů a Slováků v Československu. Jsme však v exilu proto, abychom se na něm ze všech svých sil podíleli. S československým lidem jsme zajedno ve víře, že lidská práva a svobody a důstojný život si ve své vlasti vybojujeme.

Rada svobodného Československa  
Ve Washingtoně dne 9. května 1975.

## Z událostí v Československu

### Husák napadá veřejně Dubčeka

Minulého roku zaslal Alexander Dubček padesátistránkový dopis Federálnímu shromáždění, ve kterém napadl vedení strany a její politiku od sovětské okupace, kdy byla násilně potlačena snaha o sociální a politické reformy v Československu za Dubčeka. Jeho dopis překvapil svým odvážným tónem. V dopise Dubček dokládá, že dnešní vedení komunistické strany uplatňováním nedemokratických a policejních metod škodí komunismu a poškozují zájmy Sovětského svazu.

Veřejnost by se nebyla o dopise vůbec dověděla, kdyby nebyl propašován na Západ a uveřejněn v New York Times a pak i v mnohých časopisech Ameriky a svobodného světa.

Dne 17. dubna přineslo Rudé právo pojednání ze společného zasedání ústředního výboru Národní fronty. V závěrečném vystoupení soudruh Gustav Husák v obsáhlém projevu podrážděně zaútočil na Dubčeka a jeho přívržence v republice a mimo ní. Více jak půl strany Rudého práva bylo věnováno odsuzování Dubčeka. Mezinárodní reakce se prý snažila pomlouváním, kritikou a jinými způsoby komplikovat konstruktivní výstavbu Československa po r. 1968 a 1969. V tom jim pomáhá aktivně skupina emigrantů a dělnických desertérů jakou jsou Pelikáni, Šikové, Pachmanové, Loeblové, Mlynáři a další. Když už sami neměli co nabídnout, chopili se "Paměti Smrkovského", které nyní uveřejňují na pokračování v římských Listech. Když Smrkovský umřel, našli Dubčeka. "At' už ho psal sám, nebo se skupinou těch všelijakých spřeženců, kteří se okolo

něho, Smrkovského a ostatních dalších tam motali" rozpoutal velký humbuk. "Takoví lidé nacházejí odvahu, nebo řekl bych drzost rozdávat někomu rozumy, jak se politika u nás má dělat a jak se dělat nemá" . . . "Ještě v září mi Dubček říkal, že se cítí komunistou, ale nyní prý ví, co ho čeká", pokračoval Husák, "že se bude věšet a popravovat. Na to řekl jsem mu, že nejsem přívržencem takových cest. Vzpomínám si, že nejednomu se třásla kolena. Ale teď' po létech si řekli: Nezavírá se, nepopravuje se, a náš humánní přístup, velkorysost, pokládají za hloupost, za slabost".

"Chci říci i dnes otevřeně, že i Dubček může si třeba zítra zabalit kufry a odejít do kteréhokoliv státu, kterého svobodu cení výše než revoluční vymoženosti našeho lidu, než socialistickou společnost, může jít zítra ke svým patronům a ke svým ochráncům. - Před několika dny švédský ministerský předseda mluvil plamenně o Dubčekovi, že ho střeží šest důstojníků státní bezpečnosti a jaký je to velký představitel demokratického socialismu . . . Nabízíme mu Dubčeka třeba zítra jako experta pro demokratický socialismus, anebo třeba, jako prověřeného instruktora".

"Proč o těchto věcech mluvíme? Je důležité, aby pracující věděli o koho jde, kam se tito Dubčekové a Smrkovští dostali. Je možné, že měli jakousi lepší minulost. Dostali se však do polohy otevřených zrádců, otevřených nepřátel tohoto lidu, tohoto zřízení. A kdo zvedne prapor otevřeného boje proti socialistické společnosti, našemu systému, musí také počítat, že ponese důsledky".

Po tři další dny Rudé právo uveřejňovalo útoky od druhořadých pohlavářů proti Dubčekovi, Smrkovskému a ostatním v exilu a pak samozřejmě ohlas pracujících, kteří přispěchali podpořit Husákův postoj. Dokonce byly zaznamenány i reakce komunistického tisku Polska a Maďarska.

Husákův útok sleduje určitý cíl, neboť v brzké době prezident Svoboda musí složit presidentskou funkci, a stane-li se prezidentem Husák bude usilovat o to, ponechat si i funkci gen. tajemníka komunistické strany. Proslýchá se, že poslední dobu Dubček dostával návštěvy soukromých osob ze Sovětského svazu a mluvílo se o tom, že má navštívit Moskvu.

Z Rakouska došla zpráva pražského dopisovatele jugoslávského deníku Politika, že Strougal a Husák navštívili nemocného presidenta, aby mu blahopřáli k třicátému výročí osvobození Československa a poděkovali mu za jeho účast v boji za svobodu. Jugoslávský dopisovatel předpovídal z Prahy, že v nejbližších dnech Husák se stane prezidentem.

### Posrpnoví . . .

Ferdinand Peroutka se v Amerických listech obírá postojem uprchlíků, kteří odešli za hranice po srpnu 1968. Je prý lépe se ani neptat do jaké míry se zúčastní exilového politického a kulturního života. Určitá část, asi prý nejpočetnější mezi "posrpnovými" je nejpřístupnější odnárodnění, a někteří si to berou dokonce za svůj program. Popravdě a upřímně to prý popsala paní Hana Ciprisová v jednom kanadském časopise, kde píše mimo jiné:

"Lhostejnost posrpnových emigrantů vůči národní věci má hluboké kořeny . . . My jsme přišli zcela jiného prostředí než vy. Vy jste opustili něco dobrého, stálého, krásného. Vy jste byli vytrženi z kořenů. Zažili jste doma dobro, doma byl domov . . . Nám vlast neuměla, my jsme ji neměli. Utajování, ostražitost, pocit nebezpečí odjakživa. Pozor na slova - je ti šest, strýce popravili, bojíš se zaklepání na dveře. Pak jakési jaro prožité ve sklepě, schovávají tě, proto že jsi děvče - osvoboditel by tě mohl znásilnit. Pak někdo zabil Jana Masaryka, zase se jen šeptá . . . Je ti třináct a zrádci mají být popraveni . . . Osobně, citově jsme

nezažili Vlast, jak tomu rozumíte Vy . . . Proto to rychle odnárodnování v naší generaci. To není póza, to je úplná lhostejnost. Máme zkušenost, že nikdy nic k ničemu nevedlo. Těžko je apelovat na hodnoty, které neznáme. Nás nevytrhli z kořenů, nikdy jsme žádné neměli. Proto nehledáme žádné společenství. Jen někteří z nás hledají společenství lidské, které jde napříč věky a národy. Není to otázka vůle, dobré ani zlé, je to osudové poznamenání." Nelze prý kritizovat jediné slovo z této zповědi, co z ní vychází najevo, je nevinnost těch, o nichž je řeč.

Myslíme, že tu bylo rozumně vysvětleno, proč je, jak je, proč někteří nejsou odpovědní za to, že nemají tytéž city jako jiní, a spí nad věcmi, pro které jiní nemohou spát. Žádáme, aby lidé mysleli realisticky a střízlivě, dodává Peroutka. Jak střízliví a realističtí jsou tito mladí lidé! Narodili se pozdě, a co jiným bývala milá vlast, pro ně byl prostor naplněný zmatkem, násilím a hnusem.

Jeden omyl v článku paní Ciprisové je, ne o nich, ale o nás, vysvětluje Peroutka. Domnívá se, že pro generaci před ní vlast byla něco stálého, pevného a neohroženého, jen k užívání. To nebyla. Dvacet let samostatného státu bylo prožito nejdříve ve varu poválečném, brzy potom zase ve varu předválečném, neboť nová válka se připravovala. Nic nebývalo jisto, ani zadarmo. Někdy se zdálo, že stát - vlast jsou závěsy nad propastí, pak už se to jen nezdálo, pak to byla pravda. Když lidé mysleli, že jsou na konci cesty, najednou byli vrženi zase na začátek, jejich dílo bylo rozmetáno. Tak jestliže některá generace má právo říci: "Nikdy nic k ničemu nevedlo", tedy tato generace má. Přesto z nějakého důvodu to neříká, nýbrž pokud je v exilu, začíná, nebo se domnívá, že začíná, znovu od nejmenších, někdy dojemně malých začátků. City, které ji k tomu vedou považuje za nepochybné, dané přírodou. Bývá zmatena, když přijdou jiní a praví: to nejsou přirozené city, nemáme je.

## Rudé právo vysvětluje . . .

"ČSSR se vždy snažila o dobré styky se Spojenými státy. Bylo nám jasné, že předcházející období studené války nahromadilo takové množství překážek, že rozvoj čs.-amerických styků se neobejde bez komplikací. Věděli jsme, že uvnitř Spojených států jsou vlivné síly, které si nepřejí normalizaci vztahů s naší zemí i s ostatními socialistickými státy . . ." Avšak prý jsou v kruzích USA a v americké vládě realisticky uvažující činitelé, kteří chápou, že nová situace v poměru sil ve světě si vyžaduje jiný přístup, než tomu bylo v předcházejícím období. A tak Praha očekávala, že podepsaná dohoda o návratu zlatého pokladu Československa a náhrada za znárodněný majetek amerických občanů v Československu sjednaná 5. srpence 1974 bude během roku oficiálně ratifikována. To se však nestalo prý vinou finančního výboru amerického Senátu, který požadoval, aby Československo vyplatilo celou náhradu za znárodněný majetek amerických občanů a nikoli pouze 40 proc., jak stálo ve smlouvě. Rudé právo projevuje podiv, proč postup USA je právě v tomto případě tak paradoxní, když vývoj ve světě vede USA k realistickému pohledu na celou řadu problémů daleko složitějších, než je normalizace vztahů s ČSSR. Navrácení zlata je prý pro Čechy a Slováky otázkou zásadní povahy, dotýkající se národní cti. A krajně naivní prý jsou představy některých amerických činitelů, kteří by chtěli působit nátlakem na socialistické Československo. Avšak: "Budeme nadále usilovat, aby byly odstraněny překážky v čs. - amerických vztazích. Budoucnost patří rozvoji styků, nikoli zmrazování. My jsme udělali ze své strany pro zlepšení vztahů maximum, nyní je řada na USA."

Tento smířovací tón nechává otevřeně dvěře pro další jednání, v které dnešní vláda v ČSSR doufá, zvláště po návštěvě Moskvy,

kdy bylo vůdcům satelitních zemí sděleno, že věci už nebudou tak lehké jak bývaly, že ceny za olej ze Sovětského svazu budou zdvojnásobněny, že suroviny ze Západu jsou mnohem dražší a někdy nejsou vůbec k dostání, a že ministr financí musí zabezpečovat novináře, jak pevná je čs. koruna. A proto ten opatrnější tón Komunistických vůdců v Praze.

Proč právě Československo, které bylo ze satelitních zemí kulturně a obchodně Západu nejbližší, je v těchto stycích dnes na posledním místě? Proč Jugoslávie a Polsko již po dlouhá léta mají užitek z výhodných obchodních smluv s USA? Nebyla to zpunost čs. komunistů? Po převzetí moci r. 1948 počali popravovat demokraticky smýšlející občany, kteří se zasloužili o osvobození Československa: gen. Helidora Piku, Kutlwašra, poslankyni dr. Horákovou a řadu dalších. Popravili i jedenáct komunistů své elity. R. 1968 lidé znovu utíkali, jako r. 1948, další rodinné svazky jsou roztrhány a na všechny prosby a zásahy, komunisté blahosklonně odpovídají rodičům, chcete-li svoje děti, vraťte se domů. Návštěva kapitalistických zemí je dovolena jednou za tři roky, na papíře, ale ve skutečnosti jen je-li to "v zájmu socialistického zřízení". Občan musí požádat o devizový příslib do 31. ledna, i když příbuzní v cizině mu zaplatí cestu. Žádosti o návštěvní visa do Československa se často zamítají bývalým čs. uprchlíkům, nebo se povolí jen jednomu členu rodiny, manželé nebo manželce. Někdy dojde povolení teprve dva dny před odletem. A tomu se říká snaha o dobré vztahy s cizinou, hlavně s USA? To je to "maximum", na které se odvolává čs. vláda, že podniká ke zlepšení vztahů s USA? Dobře víme, že ve Washingtonu na čs. vyslanectví nijak netají svou zásadu: "žádný obchod - žádná výměna".

## Přehled stížností pracujících

Dle Hospodářských novin došlo v roce 1973 dle statistiky k 121 tisícům stížností. V porovnání s rokem 1972 prý je to o 6 proc. méně. Tento stav se projevil v ústředně řízené sféře, a naopak u národních výborů a jim podřízených orgánů a organizací došlo k mírnému zvýšení. Podíl oprávněných stížností dosáhnul 56,9 proc. Pozitivním jevem prý je počet anonymních stížností, který poklesl o 13,8 proc. proti roku 1972. Jejich oprávněnost však zůstala na úrovni roku 1972. Pro jejich závažný obsah je však jim nutno nadále věnovat pozornost. V anonymních stížnostech byly zejména kritizovány různé nedostatky hospodaření, zneužívání pracovní doby, zneužívání pravomoci vedoucími pracovníky, rozkrádání a různé formy neoprávněného obohacování. Převážná část stížností v roce 1973 se týkala zásobování, problémů obchodu a služeb, poměrů v orgánech a socialistických organizacích, hospodaření s byty a sociálního zabezpečení. Stížnosti na zásobování, obchod a služby vzrostly téměř o 30 proc. Stouply stížnosti na zařizování telefonních stanic, a nespokojenost cestujících s kvalitou železniční přepravy, hygienou, informační službou, s místenkovými, lůžkovými a stravovacími službami. V obchodech došlo k stížnostem na nízkou úroveň obsluhy. Největší počet stížností došel na zásobování průmyslovým zbožím, obuvi a v potravinářství. V rozkrádání socialistického majetku došlo k 10 proc. vzrůstu, a zároveň byl zaznamenán počet stížností a nesprávný postup státních orgánů. V hospodaření s byty došlo k vzrůstu stížností o 16,3 proc. s oprávněností 54 proc. Podstatně vzrostl počet stížností na zdravotnictví a ochranu životního prostředí. Předmětem stížností byla kvalita léčebné péče, předčasné ukončení pracovní neschopnosti, dlouhé čekací doby na odborné vyšetření a nesprávné jednání a chování zdravotního personálu.

## Manifestace Porobených národů

Týden od 14. do 19. července je týdnem Porobených národů. Před sedmnácti lety, za presidenta Eisenhowera, byla odhlasována resoluce o Captive Nations, podána senátorem Paul H. Douglasem. Dokud národy za železnou oponou nebudou svobodny, má jich být vzpomenu veřejnou manifestací vždy třetí týden v červenci. President Spojených států má za úkol vydat proklamaci. I guvernéri států a starostové některých měst, např. Chicago, New York, Detroit, Cleveland, Los Angeles, atd., vydají prohlášení. Žel, v posledních letech, kdy vláda sleduje sblížení se Sověty, president se nalézá v ošemetné situaci, je nucen sice proklamaci vyhlásit, ale nebývá zveřejněna jak bychom si přáli.

V Chicagu starosta města Richard Daley vyhlásil sobotu, dne 19. července za den Porobených národů a jako každým rokem dal svolení výboru Captive Nations Committee (na kterém je ČSNRA zastoupena), aby uspořádal manifestaci a průvod městem ve 12. hodin v poledne. Předseda výboru p. Viktors Viksnins vydal již první informace a přihlášky. Etnické skupiny se opět budou shromažďovat před 11. hod. v ulicích západně od State Street a jižně od Wacker Drive. Průvod bude zahájen v 11.15 po State Street, od Wacker Drive po Van Buren, a půjde kolem tribuny starosty města na State a Madison.

Za československou složku manifestaci organizuje a předběžně informace podává ČSNRA, tel. 656-1117. Československá účast byla vždy dobrá a vyrovnala se jiným národům. Vydekorované vozy, ženy v nádherných krojích, muži v uniformách, ČSA četa, Sokol, Domov, atd. upoutali pozornost amerických diváků. Prosíme, upozorněte na tuto událost na schůzích spolků a žádejte hlavně mladší členy, aby se zúčastnili průvodu, který je zpestřen účastí mnohých etnických skupin, veteránů, skautů atd. Záleží nám na tom, aby Čechoslováci nezůstali pozadu.

## 25 roků od poprav Dr. Milady Horákové

Odbočka Čs. národní rady americké "Dr. Milada Horáková" spolu s Čs. ženskou národní radou v exilu v Chicagu uspořádají ve čtvrtek 12. června 1975 v 7:30 hod. večer ve 4. patře budovy Mid America Federal, 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.,

### vzpomínku na 25. výročí poprav

vzácné ženy Dr. Milady Horákové, kterou čs. komunisté popravili 27. června 1950 a jejíž jméno odbočka od svého založení v roce 1950 nese.

Spolkový pořad bude obmezen na nejnnutnější zprávy, načež bude zahájena vzpomínka na Dr. Miladu Horákovou s tímto pořadem: Po hudebním úvodu pořad zahájí svým projevem předsedkyně ČŽNR s. Milada Ferjenčíková, recitace přednese s. Věra Rokničová, předseda odbočky br. Dr. Antonín Hřebík promluví o životě, odkazu a o svých osobních vzpomínkách na popravenou Dr. Miladu Horákovou, načež bude následovat krátké pásmo "Z posledních dnů Dr. Milady Horákové". Pořad bude ukončen hymnami. Hudbu z gramofonových desek obstará předseda "Věrní zůstaneme" br. Josef Jakl.

Zveme k účasti na této pietní vzpomínce všechno své členstvo i členstvo ostatních odboček, jakož i celou krajanskou a exulantickou veřejnost. Po ukončení pořadu bude podáváno pohostění.

Za odbočku ČSNRA "Dr. Milada Horáková": Dr. Antonín Hřebík, předseda, Ludmila Kosová, tajemnice.

Za Čs. ženskou národní radu v exilu: Milada Ferjenčíková, předsedkyně, Emilie Schliksbierová, tajemnice.

## Lidice, USA.

Krajané vzpomenu výročí lidické tragedie v Lidicích u Joliet, Illinois v sobotu odpoledne dne 14. června. Československá národní rada americká, které patří pozemek, kde se pomník nalézá, zahájila přípravné práce s opravou pomníku a jedná nyní o spoluúčast občanů Lidic. Během let se poměry změnily a americké organizace, které kdysi s námi pořádaly oslavy a pomáhaly udržovat parčík (Cresthill Women's League, atd.) již nemohou se na této práci podílet. Snad se nám podaří vzbudit zájem místní parkovní správy a jiných organizací. Žel, obyvatelé Lidic nejsou československého, ani slovanského původu.

Program bude zahájen ve 3 hod. odpoledne u pomníku. Bude vypraven bus, který vyjede z chicagského západního předměstí a bude stavět na Austin a Cermak Rd., pojedje dále po Cermak Rd. se zastávkami na Ridgeland, Oak Park Ave. a Cermak Plaza. P. Tomsa laskavě se uvolil přijímat přihlášky. Je nutno si rezervovat místo a oznámit místo nástupu. Tel. 484-4314.

## Tajemníkům odboček ČSNRA

Úřadovna prosí o přesný seznam členů v tomto roce. Udejte adresu u každého jména, každou změnu, aby si úřadovna mohla ověřit správnost svého seznamu. Stává se, že se nehlásí změna adresy a že Věstník a American Bulletin nejsou doručeny. Úřadovna musí však platit poplatek za udání nové adresy a v mnohých případech časopis není vůbec doručen. Obracíme se proto na br. tajemníky a ses. tajemnice se žádostí o pomoc.

## Sdružení Masaryk, Owosso, Mich.

Odbočka ČSNRA zahajuje na jaře svou činnost. V květnu Štěpánka Čechová svolá tanečníky ze vzdálených farem a městeček, aby se připravili na první vystoupení dne 20. května v Lansing. Taneční družstvo vystoupí tam na pozvání guvernéra na "Michigan Day". Poznamenává k tomu br. Antonín Čech: "Tož tedy se jede . . . nevynecháme žádnou příležitost, kde můžeme propagovat jméno Československa".

Ke zprávě je přiložen šek na \$200., dar odbočky a další na \$90. za knihy Progressive Czech. Je pozoruhodné, jak velký počet českých mluvnic byl v kraji rozprodán obětavým kolportérem br. Čechem a jeho spolupracovníky.

## Odbočka Masaryk, Los Angeles

Odbočka se věnuje nejen krajanským podnikům, oslavám atd., ale snaží se proniknout propagačně do americké veřejnosti. Jak již bylo sděleno v minulé zprávě, bylo loni otištěno sedm článků v americkém tisku a napsáno na 50 dopisů vládním činitelům. V této práci se letos pokračuje. Spolupracuje se v prvé řadě s organizací Captive Nations.

Předseda odbočky br. Jiří Breber je předsedou výboru Americans for Freedom of Captive Nations. V březnu výbor připravil protestní dopis senátorům se žádostí, aby podpořili presidenta Forda ve snaze zachránit Vietnam. Výbor upozornil na nebezpečí komunistické agrese v Indočině a na následky porážky ve Vietnamu.

Na dubnovou schůzi výboru připravil br. Breber text dopisu "open letter", na vládní zástupce státu Kalifornie. V dopise Američané původem ze střední a východní Evropy varují před komunistickým nebezpečím, proti vybudování a vybavení sovětských obrovských průmyslových projektů nejmodernější americkou technikou. Týká se to především amerických firem např. Caterpillar, Pullman, IBM, Westinghouse atd., a vybudování průmyslu na řece Kama na výrobu 150,000 trucků ročně, kterých je možno použít vojensky. Sovětských vojenských vozidel a tanků bylo použito ve Vietnamu proti americké armádě.

"A tak americký mírový obchod bude utvářet a posilovat komunistickou válečnou sílu a podporovat sovětskou imperialistickou útočnost".

## Valná hromada Sdružení

### "Věrní zůstaneme"

Sdružení demokratických Čechoslováků, exulantů a krajanů, "Věrní zůstaneme" v Chicagu konalo v úterý 22. dubna 1975 v 8 hodin večer svou řádnou valnou hromadu, která se konala v budově Olympic na Čermákově třídě v Ciceru, Ill.

Valnou hromadu zahájil předseda br. Josef Jakl uvítáním přítomných členů a vzpomínkou na zesnulé spolupracovníky. Jednatel br. Miroslav Mejzr přečetl zápis o minulé valné hromadě z 27. února 1974, který byl schválen. Poté byly podány zprávy činovníků za uplynulé období. Předseda br. Josef Jakl ve své zprávě zvláště zdůraznil dlouhletou úzkou spolupráci Sdružení "Věrní zůstaneme" s Čs. národní radou americkou a s Čs. ženskou národní radou v exilu v Chicagu, při jejichž všech podnicích naše členstvo účinně pomáhá.

Místopředseda a dopisovatel br. Dr. Antonín Hřebík podal podrobnou zprávu o činnosti Sdružení od minulé valné hromady, kterou doložil řadou dokladů a výstřížků z "Denního Hlasatele" a z Věstníku Čs. nár. rady americké. Za nepřítomného pokladníka br. Františka Žízalu, který pracuje v noci, podal finanční zprávu místopředseda br. Josef Němeček. Po zprávě revisora účtů br. Václava Ženíška byly všechny podané zprávy schváleny.

Poté byl přečten dopis předsedy ČSNRA br. Dr. Mikuláše Ferjenčíka o jmenování našeho zástupce do koordinačního výboru čs. krajanských demokratických organizací a spolků podle usnesení schůze ze 16. března 1975. Zástupcem do tohoto koordinačního výboru byl zvolen předseda br. Josef Jakl. Dále byla přečtena zpráva o činnosti Matice Vyššího Vzdělání a bylo usneseno věnovat na její činnost, jako každoročně, částku \$10.

Při volbách na rok 1975 byli jednomyslně zvoleni bratři a sestry: Předseda Josef Jakl, první místopředseda a dopisovatel Dr. Antonín Hřebík, druhý místopředseda a archivář Josef Němeček, jednatel a zapisovatel Miroslav Mejzr, pokladník František Žízala a revisor Václav Ženíšek. Do výboru byly zvoleny sestry Anna Hřebíková, Marie Jaklová, Růžena Mejzrová, Rozina Nehasilová, Božena Němečková, Lada Svrčková a Evženie Žízalová a br. Josef Zacharda. Zástupci do Oblastního výboru Čs. nár. rady americké v Chicagu byli zvoleni br. Josef Jakl, s. Rozina Nehasilová a náhradníkem br. Miroslav Mejzr.

V závěru valné hromady konala se podrobná rozprava o další činnosti Sdružení. Výbor provede revisi členského adresáře, ježto někteří členové, z nichž mnozí jsou členy již přes 20 let, se přestěhovali. Výbor byl také pověřen přípravou filmového večera, který se chystá na září 1975. Bylo také podrobně jednáno o další spolupráci s Čs.-Polsko-Ukrajinsko-Srbským přátelstvím, jehož je Sdružení "Věrní zůstaneme" spoluzakladatelem, v němž po všechna léta účinně spolupracuje a v jehož vedení je několik členů našeho výboru.

Valná hromada měla srdečný průběh a byla ukončena doslovem předsedy br. Josefa Jakla, který přál další činnosti Sdružení mnoho zdaru a úspěchů.

## Z předsednictva Společnosti pro vědy a umění

Předsednictvo SVU si rozdělilo úkoly takto: Dr. Alexej Bořkovec bude mít na starosti organizování přednášek VIII. sjezdu SVU. Dr. Ján Gavora se bude starat o styk s místními skupinami společnosti. Dr. Zdeněk Suda se postará o styk s jinými profesionálními organizacemi a informace pro cizojazyčný odborný styk. Dr. Josef Škvorecký dostal za úkol styk s posrpnovou emigrací a otázku rozšiřování neperiodických publikací SVU. Dr. Ernest Sturc převezme otázku získání potřebných finančních prostředků. Novým redaktorem "práv SVU" byl jmenován dr. Andrew Eliáš z Washingtonu. Je to někdejší slovenský žurnalista a nyní pracovník amerického ministerstva obchodu. - Prof. dr. Karel Kánský se ujal vedení studentské komise a otázek mladé generace v SVU. - Předsedou náborové komise se stal dr. Frank Krejsa, předsedou publikační komise Dr. J. G. Polach, a předsedou členské komise dr. Milič Kybal. Komisi pro stanovy a jednací řád vede dr. J.Mládek. - Předseda SVU dr. Jaroslav Rechcigl zároveň jmenoval poradní sbor bývalých předsedů společnosti, aby se zabýval zásadními otázkami organizace a kromě toho je pozval k účasti na každé schůzi předsednictva. Zároveň jmenoval z bývalých generálních tajemníků studijní komisi pro reorganizování administrativy SVU.

## Etnická komise SVU

Předsednictvo SVU jmenovalo zvláštní komisi pro etnická studia. Předsedou je dr. Čestmír Ješina, 3648 North Vermont St., Arlington, Va. 22207, USA. Členy komise jsou: A. Faltusová, dr. B. Lajda, dr. M. Múdry, dr. V. E. Andic a dr. Z. Hruban. Komise se již sešla ve Washingtonu a připravila nástin své budoucí činnosti. Bude se zaměřovat především na etnické problémy v USA, má však v plánu podpořit podobnou činnost SVU v Kanadě, Australii a jinde. Připomínky a návrhy je možno poslat na adresu předsedy komise.

## 125. výročí TGM a SVU.

Na podzim bude mít SVU mezisjezdové výroční shromáždění v Los Angeles. V souvislosti s tímto shromážděním se bude konat na některé tamní univerzitě Masarykovo sympozium, na kterém promluví naši i jiní znalci díla prvního presidenta Československé republiky. Sympozium připravuje dr. Jos. Korbelt. Ve dnech 6., 7. a 8. března se konalo Masarykovo sympozium na Harvardově univerzitě. Organizoval je dr. Paul R. Magosci z Ukrajinské katedry této americké university ve spolupráci s Masarykovým klubem v Bostonu. Z členů SVU se sympozia aktivně zúčastnili: dr. Milič Čapek a dr. Erazim Kohák z Bostonské university. Přednášku měl také Jiří Voskovec.

## VIII. sjezd SVU v r. 1976

Příští sjezd SVU se bude konat v polovině srpna 1976 na jedné americké univerzitě ve Washingtonu. Jelikož SVU chce, aby sjezd byl součástí jubilejních oslav založení USA, námětem sjezdu bude: Cím přispěli Češi a Slováci Severní Americe. Přednáškovou část sjezdu bude organizovat místopředseda dr. Alex Bořkovec, který už předložil předsednictvu SVU nástin různých přednášek a sympozii.

Hřk

**Dr. Antonín Hřebík:**

## **Na sokolský slet do Curychu 1976!**

Ve dnech 26. a 27. dubna konalo se v New Yorku jarní zasedání výboru Čs. Sokolstva v zahraničí, které sdružuje 30 sokolských jednot ve svobodném světě, ve kterých nyní cvičí více než 1000 cvičenců - členstva, dorostu a žactva.

Po vzpomínce na zesnulé bratry a sestry, jichž všech bylo vzpomenu v časopise "Čs. Sokol v zahraničí", který letos vychází již 25. rok, byly podány zprávy činovníků za uplynulé období. Zvláště byla radostná zpráva, že Sokol Sydney v Australii, který letos oslaví 25 let svého trvání, zahájil stavbu své vlastní sokolovny - **první sokolovny v Australii**. Také Sokol Montreal v Kanadě oslaví letos 25 roků svého trvání a práce. Velmi úspěšné byly 8. Zimní hry Sokolské župy Kanadské v lyžařském středisku v pohoří Gatineau u Ottawy, kterých se zúčastnilo 121 závodníků. Sokolská župa Vídeňská konala svou již 100. valnou hromadu se slavnostním pořadem. Byly vydány sokolské legitimace pro dorost a žactvo. Zástupci Čs. Sokolstva v zahraničí na sjezdu Americké Obce Sokolské v Detroit, Mich., a na sletu Slovenského Sokolstva v Binghamton, N.Y. - v červnu 1975 - byli určeni náčelník a náčelnice, bratr a sestra Jan a Vlasta Waldaufovi, a na sletu Slovenského Sokolstva také místostarostka s. Marie Provazníková.

### **IV. slet Čs. Sokolstva v zahraničí**

Hlavním bodem pořadu bylo jednání o IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí ve dnech 2. až 5. července 1976 v Curychu ve Švýcarech. Ke sletu byla vypsána sletová daň \$1.-- za člena a byl již také vypsán sletový fond. Podrobnosti sletu projednávají sletové výbory jednak v New Yorku, jednak v Curychu. Sletu se činně zúčastní Americká Obec Sokolská a Slovenská Tělocvičná Jednota Sokol v USA. Na slet budou pozvány všechny ústřední sokolské a národní organizace ve Spojených státech, v Kanadě i v Evropě.

Ve všech jednotách se již nacvičuje sletová prostná členstva, dorostu i žactva. Slet bude zahájen 2. července 1976 seznamovací besedou, 3. července se budou konat závody v nářadovém tělocviku a soutěž v odbíjené a večer sletová akademie, v neděli 4. července dopoledne budou zkoušky, odpoledne hlavní sletové vystoupení a večer sletová veselice. V pondělí 5. července bude zasedání výboru, III. valný sjezd a sjezd cvičitelských sborů Čs. Sokolstva v zahraničí. Po sletu se budou konat zájezdy po Švýcarech i do jiných částí Evropy a mimo to jednodenní výlety z Curychu. Sletu bude předcházet na podzim 1975 zapálení sletového ohně ve Švýcarech a ve stejný den se budou konat schůze všech zahraničních jednot, jako zahájení sletového roku. V únoru 1976 budou uspořádány Zimní sletové hry v Rakousku anebo ve Švýcarech. Po sletu se bude konat ve Švýcarech sokolský tábor pro mládež, jehož se bude moci zúčastnit i mládež americká.

Náčelník a náčelnice, bratr a sestra Waldaufovi zajedou začátkem listopadu 1975 do Švýcar, kde bude uspořádána

cvičitelská škola a nácvik sletových prostných, který bude proveden také v Paříži a ve Vídni, kam bratr a sestra Waldaufovi rovněž zajedou. Sletové náčelnictvo vydává pro jednoty, zvláště pro cvičitelské sbory, pravidelné Sletové pokyny. Člen předsednictva br. Matěj Neumann z Washingtonu, D.C., zajede letos v létě do Curychu za účelem zjištění nejvhodnějšího ubytování, zvláště pro sokolskou mládež a cvičence.

Byl přijat návrh br. Pavla Slavinského na sletový odznak, jichž bude raženo 2000. Bude vydáno 5000 sletových pohlednic a budou vydány sletové nálepky. Byl projednán také návrh sletového plakátu.

V závěru schůze byla projednána ještě řada dalších podrobností sletu, takže sletové přípravy jsou v plném proudu. Výbor vzal s radostí na vědomí zprávy, že zájem o slet v Curychu neustále vzrůstá, a to nejen v Evropě, ale i ve Spojených státech a v Kanadě, odkud se chystají početné výpravy do Curychu. Bylo jednáno také o možnosti Společných výprav Čs. Sokolstva v zahraničí s Americkým Sokolstvem.

Příští schůze se bude konat po návratu bratra a sestry Waldaufových z Evropy, a to ve dnech 22. a 23. listopadu 1975 v Torontu v Kanadě.

**IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí ve dnech 2. až 5. července 1976 v Curychu ve Švýcarech ZDAR!**

### **Česká sbírka na Kentské státní universitě**

Tisíce knih, časopisů, periodik i novin v českém jazyce jsou ztraceny pro další generace každý rok, protože není místo, kam by byly pravidelně ukládány.

Není třeba zdůrazňovat nesmírnou hodnotu tohoto materiálu, jehož použitelnost se rychle snižuje, neboť generace starších vlastníků odchází. Mnozí z nich mají samozřejmě velmi cenné archívy, své vlastní osobní záznamy, korespondenci a pod.

Kentská státní universita uznává hodnotu knih v českém jazyce, časopisů, periodik a novin a nutnost sbírat tento materiál. Zřídila proto zvláštní českou sbírku, která je **součástí knihovny Kentské státní university**. Je značná potřeba tištěného materiálu, který vyjadřuje kulturu Čechů a názory Čechů, kteří žijí mimo Československa. Vynakládá se soustředěné úsilí na sběr, katalogizaci a úschovu českého materiálu. Sebraný materiál bude umístěn v nedávno vybudované dvanácti poschodové knihovně kampusu rychle se rozšiřující university. Materiály v české sbírce Kentské Státní university budou dostupné vědeckým pracovníkům a všem osobám, které mají zájem o studium ve Spojených státech a v Kanadě, prostřednictvím meziknihovni výpůjční služby.

Tento materiál bude samozřejmě doplňovat program českého jazyka, který byl nedávno zahájen. V tomto programu se nabízí 6 kurzů českého jazyka pro nižší stupeň, celkem 21 hodin čtvrtletně. Studenti českého jazyka mohou být tak ujištěni o dobré úrovni studia tím, že mají v knihovně zdroje potřebné pro studium a výzkum a na universitě možnost učit se českému jazyku. Není třeba zdůrazňovat, že dobrá akademická práce týkající se češtiny má prvořadý význam. Česká sbírka a nabídka kurzu českého jazyka pomohou k tomu, aby byla vykonána dobrá práce.

Kdo má materiál v českém jazyce, anebo v jiných jazycích vztahující se na češtinu nebo Čechy a chtěl by je věnovat české sbírce knihovny Kentské Státní university, může je poslati na adresu:

The Czech Collection  
Kent State University  
Kent, Ohio 44242.

## **Československý den**

**chicagské oblasti ČSNRA**

v neděli, dne 15. června

ve Wozniakově zahradě  
2530 Blue Island Ave., Chicago

# ČSA střeží Vaši budoucnost

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 60 organisátorů Jednoty, s dokonalou přípravou reprezentuje ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podat vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovati vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má 200 řádů ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod, jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Více než 120 let služby deseti tisícům spokojených členů. ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelých z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A.

2701 So. Harlem Avenue  
CSA Plaza  
Berwyn, Illinois 60402  
Tel.: (312) 795-5800 - (312) 242-2224

---

## VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL  
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202  
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid  
at Chicago, Illinois



436

**Czechoslovak Day**  
**Chicago, June 15**